DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR KOORDINERING AF SOCIALE SIKRINGSORDNINGER

AFGØRELSE Nr. U4

af 13. december 2011

vedrørende procedurerne for refusion i henhold til artikel 65, stk. 6 og 7, i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009

(Tekst af relevans for EØS og for EF/Schweiz-aftalen)

(2012/C 57/04)

DEN ADMINISTRATIVE KOMMISSION FOR KOORDINERING AF SOCIALE SIKRINGSORDNINGER HAR —

under henvisning til artikel 72, litra a), i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 883/2004 af 29. april 2004 om koordinering af de sociale sikringsordninger, i henhold til hvilken den administrative kommission har til opgave at behandle ethvert administrativt spørgsmål eller fortolkningsspørgsmål, der opstår i forbindelse med bestemmelserne i forordning (EF) nr. 883/2004 og (EF) nr. 987/2009,

under henvisning til artikel 65, stk. 6 og 7, i forordning (EF) nr. 883/2004,

under henvisning til artikel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009,

idet afgørelsen i sagen er truffet på de i artikel 71, stk. 2, andet afsnit, i forordning (EF) nr. 883/2004 fastsatte betingelser, og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Ved forordning (EF) nr. 883/2004 indføres der en refusionsordning i artikel 65 med det formål at sørge for en mere retfærdig finansiel fordeling mellem medlemsstaterne i tilfælde af ledige, der har bopæl i en medlemsstat, som ikke er den kompetente stat. Refusionerne skal kompensere for den yderligere finansielle byrde på bopælsmedlemsstaten, som udreder arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til artikel 65, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004 uden at have opkrævet bidrag fra de berørte personer under deres seneste beskæftigelse, som blev udført i en anden medlemsstat.

(2) Den arbejdsløshedsunderstøttelse, der ydes i henhold til artikel 65, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004 af bopælsmedlemsstaten inden for den angivne periode, refunderes af den stat, hvis lovgivning den ledige senest var underlagt, uanset om støtteberettigelseskriterierne for arbejdsløshedsunderstøttelse i den sidstnævnte stat var opfyldt.

(3) Artikel 65, stk. 6, fjerde punktum, i forordning (EF) nr. 883/2004 indeholder mulighed for, at perioden for eksporten af ydelser i henhold til samme artikel, stk. 5, litra b), fradrages refusionsperioden, mens andre perioder, hvor der er modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse fra den stat, hvis lovgivning den pågældende senest var underlagt (særlig jf. artikel 65, stk. 1, eller artikel 65, stk. 2, sidste punktum, i forordning (EF) nr. 883/2004), ikke vil blive fradraget.

(4) Alment accepteret bedste praksis vil kunne bidrage til en hurtig og effektiv afregning af refusioner mellem institutionerne.

(5) Der er behov for åbenhed og retningslinjer for institutionerne for at sikre en ensrettet og sammenhængende anvendelse af EU-bestemmelserne om refusionsprocedurer i henhold til artikel 65, stk. 6 og 7, i forordning (EF) nr. 883/2004 og artikel 70 i forordning (EF) nr. 987/2009 —

VEDTAGET DENNE AFGØRELSE:

I. GENERELLE PRINCIPPER FOR REFUSIONSPROCEDUREN

1. Hvis der er ydet arbejdsløshedsunderstøttelse til den pågældende person i henhold til artikel 65, stk. 5, litra a), i forordning (EF) nr. 883/2004 (i det følgende benævnt »grundforordningen«) af den pågældendes bopælsstat, fastlægger bestemmelserne om refusion i stk. 6 og 7 i samme artikel, at den finansielle byrde skal deles mellem bopælsstaten (i det følgende benævnt »kreditorstat«) og den stat, hvis lovgivning den ledige senest var underlagt (i det følgende benævnt »debitorstat«).

2. Et krav om refusion må ikke afvises med den begrundelse, at den pågældende person ikke ville have været berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til debitorstatens nationale lovgivning.

3. Kreditorstaten kan kun kræve refusion, hvis den pågældende inden ledigheden har fuldført beskæftigelsesperioder eller været selvstændig i debitorstaten, og forudsat at sådanne perioder er anerkendt i forbindelse med arbejdsløshedsunderstøttelse i sidstnævnte stat.

II. **FASTLÆGGELSE AF REFUSIONSPERIODEN**

1. Perioden på 3 eller 5 måneder, for hvilken der kan kræves refusion, jf. grundforordningens artikel 65, stk. 6 og 7, (i det følgende benævnt »refusionsperioden«) begynder den første dag, fra hvilken arbejdsløshedsunderstøttelsen faktisk forfalder til udbetaling. Refusionsperioden ophører, når tidsfristen i grundforordningens artikel 65, stk. 6 og 7, (3 eller 5 måneder) udløber, uanset om retten til eller betalingen af ydelsen er blevet formindsket, sat i bero eller trukket tilbage inden for denne periode i henhold til kreditorstatens lovgivning.

2. Et nyt krav om refusion kan kun fremsættes, når den pågældende person opfylder betingelserne i kreditorstatens lovgivning i henhold til grundforordningens artikel 65, stk. 5, litra a), for en ny ret til ydelse, hvis denne ret ikke er en fortsættelse af en tidligere afgørelse om tildeling af arbejdsløshedsunderstøttelse.

3. Uanset grundforordningens artikel 65, stk. 6, fjerde punktum, vil der fra refusionsperioden ikke blive trukket andre perioder, hvor der er modtaget arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til lovgivningen i debitorstaten.

III. **FORLÆNGELSE AF REFUSIONSPERIODEN I HENHOLD TIL GRUNDFORORDNINGENS ARTIKEL 65, STK. 7**

1. Refusionsperioden forlænges i henhold til grundforordningens artikel 65, stk. 7, til 5 måneder, forudsat at den pågældende person har afsluttet beskæftigelsesperioder eller perioder med selvstændig virksomhed af mindst 12 måneders varighed, som giver ret til arbejdsløshedsunderstøttelse i løbet af de 24 måneder, der går forud for den dag, hvor arbejdsløshedsunderstøttelsen faktisk forfalder til udbetaling.

2. Forlængelsen af refusionsperioden i henhold til grundforordningens artikel 65, stk. 7 kan ikke afvises med den begrundelse, at den pågældende person ikke ville have været berettiget til arbejdsløshedsunderstøttelse i henhold til debitorstatens nationale lovgivning.

IV. **FASTSÆTTELSE AF DET MAKSIMALE REFUSIONSBELØB I HENHOLD TIL ARTIKEL 70 I FORORDNING (EF) Nr. 987/2009 (I DET FØLGENDE BENÆVNT »GENNEMFØRELSESFORORDNINGEN«)**

1. Den maksimale beløb, der kan refunderes mellem medlemsstaterne, og som er opført i bilag 5 til gennemførelsesforordningen og omtalt i samme forordning, artikel 70, sidste punktum, meddeles den administrative kommission senest seks måneder efter udløbet af det pågældende kalenderhalvår. Meddelelsen foretages for hver enkelt medlemsstat i bilag 5 og indeholder oplysninger om det maksimale beløb for det pågældende kalenderår samt en beskrivelse af beregningsmetoden for beløbet.

V. **DIVERSE BESTEMMELSER**

1. Hvis et krav om refusion er meddelt debitorstaten, vil enhver efterfølgende ændring af arbejdsløshedsunderstøttelsen, som kan refunderes, og som er sket med tilbagevirkende kraft i henhold til kreditorstatens lovgivning, ikke have nogen virkning på kreditorstatens krav.

2. Ydelsens »fulde beløb«, som er udredt af bopælsstatens institution (jf. grundforordningens artikel 65, stk. 6, andet punktum), indeholder de samlede udgifter til arbejdsløshedsunderstøttelsen, som kreditorstaten skal afholde inden fradrag (»bruttobeløb«).

VI. **AFSLUTTENDE BESTEMMELSER**

1. Bestemmelserne om refusion i henhold til grundforordningens artikel 65, stk. 6 og 7, gælder kun ydelser, der bevilges på grundlag af grundforordningens artikel 65, stk. 5, litra a).

2. I forbindelse med anvendelsen af refusionsprocedurerne er det ledende princip et godt samarbejde mellem institutionerne, en pragmatisk holdning og fleksibilitet.

3. Denne afgørelse offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

4. Denne afgørelse anvendes fra den første dag i den anden måned efter offentliggørelsen og gælder for alle krav om refusion, som ikke er afsluttet inden den dato.

Formand for Den Administrative Kommission

Elżbieta ROŻEK